

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

گلوبال تایمز
برگردان: مهرداد صادقی
۳۰ اگست ۲۰۲۲

امنیت مطلق امریکا و غرب؟

امریکا و غرب از «امنیت مطلق» در ۶ ماه اخیر ناامید شده‌اند.

۲۴ اگست سی و یکمین سالروز استقلال اوکراین است و دقیقاً شش ماه از آغاز درگیری روسیه و اوکراین می‌گذرد. وقوع ناگهانی این درگیری و همچنین مدت طولانی و پیامدهای گسترده آن، بسیار فراتر از حد انتظار بوده است. با گذشت شش ماه، درگیری از بخش نظامی به میدان‌های جنگی متعددی مانند دیپلماسی، نظامی، انرژی و مالی سرایت کرده است. «کی تمام می‌شود؟» به موضوعی تبدیل شده است که بیش از پیش مورد بحث قرار گرفته است، که این خود بدبینی عمیقی را نشان می‌دهد که گویا درگیری جاری پایانی ندارد.

رسانه های ایالات متحده و غرب معمولاً هنگام بررسی این درگیری از کلمه «غیرمنتظره» استفاده می‌کنند: غیرمنتظره است که درگیری طولانی شده است. هزینه بالایی که اروپایی ها پرداخته اند غیر منتظره است. پیامدهای دردناک» زیاد و غیره که ناشی از این درگیری است غیر منتظره است.

این نشان می‌دهد که وقتی شعله‌های جنگ شروع به شعله‌ور شدن می‌کنند، قدرت کمی برای کنترل دقیق ریتم یا جهت آنها وجود دارد.

درگیری به یک تراژیدی کامل تبدیل شده است. «برادری» روسیه و اوکراین به طور کامل به بن بست رسیده، نفرت و خصومت در جوامع دو کشور ریشه دوانده و عوامل بی ثباتی به طور کامل فعال شده است.

در همین حال، روابط روسیه با اروپا به سمت خصومت سوق داده شده است، از همکاری و درک ضمنی که در گذشته وجود داشت تقریباً چیزی باقی نمانده است.

«نیروهای تحریم» که توسط واشنگتن تشکیل شده است، یورو را به پائین ترین حد در ۲۰ سال گذشته رسانده اند و تورم نیز در کشورهای عمده اروپایی در حال افزایش است. طرف هائی که به این درگیری کشیده شده اند، از محاسبات خود را از «کمی بیشتر برنده شدن» به «کمی کمتر از ضرر دادن» تغییر داده‌اند.

از این واضح تر چیزی نیست. بدیهی است که این یک بازی است که اکثر طرف‌ها در آن بازنده خواهند بود و هر چه بیشتر طول بکشد، زخم‌ها هم عمیق‌تر خواهند شد.

اما در این مرحله، افرادی هستند که می‌ترسند که درگیری ناگهان متوقف شود و مشتاق هستند که این درگیری را ادامه دهند.

در چند روز گذشته، در بسیاری از رسانه‌ها به ندرت مطلبی مبنی بر آتش بس و صلح پیدا می‌شود.

به عکس، بسیاری از رسانه‌های امریکائی با «نگرانی» اعلام می‌کنند که «حمایت از اوکراین در حال کاهش است» و

CNN حتی ادعا کرد که «یک زمستان تلخ حمایت اروپا از اوکراین را به بوته آزمایش می‌گذارد».

آنها چشم خود را بر درد مردم اروپا بسته اند، اما به نظر می‌رسید اروپا را به گونه مبهمی سرزنش می‌کنند و این سؤال را طرح می‌کنند: ساکنان اروپا حتی نمی‌توانند بهای ناچیزی را تحمل کنند؟

پوچ تر این است که آغازگر این درگیری خونین امریکا با به اصطلاح مصداق عدالت و پاسدار صلح تبدیل شده است. طی شش ماه گذشته، کئیف از امریکا و غرب، راکت انداز، هلیکوپتر، خودروهای تاکتیکی و راکت، کمک نظامی به ارزش ۱۰ میلیارد دلار و انواع تمجیدها و تشویق‌های ارزان قیمت از سوی سیاستمداران و رسانه‌های غربی دریافت کرده است.

اما همه اینها منجر به تأمین امنیت نشده است، امریکا و غرب ایالات متحده و غرب برای هر کمکی که به اوکراین ارائه می‌شود، قیمتی تعیین کرده‌اند، به این قیمت که خاک گسترده اوکراین را به میدان آزمایش سلاح‌های امریکا و غرب و به گوشت دم توپی برای تضعیف روسیه تبدیل کرده است.

علاوه بر این، آنها می‌خواهند چنین اقدامی را در سایر نقاط جهان نیز تکرار کنند و به نام «صلح» بحران‌های منطقه‌ای ایجاد کنند.

واشنگتن مدت‌هاست که مشتاق خلق داستان‌هایی درباره «پیروزی ضعیف‌ها بر قوی‌ها می‌شوند»، در حال سرهم بندی روایتی از «عدالت در برابر شر»، تحریک و سوءاستفاده از برخی کشورها برای رویارویی با قدرت‌های بزرگ، به منظور دستیابی به اهداف خود است.

اما تراژیدی منازعه روسیه و اوکراین به وضوح نشان داد که قدرت‌های بزرگ، هنگام برخورد با روابط بین‌الملل، باید زمینه وابستگی متقابل کشورها به یکدیگر را در نظر بگیرند.

تأکید بیش از حد بر پیروزی یا باخت در رقابت قدرت‌های بزرگ، ایجاد «تهدید» ساختگی برای ترغیب کشورهای همسایه به ارتقای دادن تجهیزات نظامی خود و مسلح کردن به هر قیمتی، تنها محیط امنیتی منطقه را بدتر می‌کند و تأثیر یک درگیری منطقه‌ئی بسیار فراتر از تصور مردم خواهد بود.

در عصر جهانی شدن، جهان امنیت و خطر را با هم تقسیم می‌کند. عاقلانه نیست که گستره امنیتی خود را به درگاه دیگری گسترش دهیم و غیرممکن است که امنیت خود را بر اساس ناامنی دیگران ایجاد کنیم.

ما همچنین به کشورهای سلطه‌گر و هژمونیک و اتحادهای انحصاری که وسواس «امنیت مطلق» دارند توصیه می‌کنیم که اجازه ندهند بحران گسترش پیدا کند، در غیر این صورت، منجر به بدتر شدن بحران امنیت جهانی و ایجاد معضل امنیتی خواهد شد.